

לפני כן ואחרי כן: אלי אדיר (עם הרמקול, ליד צחי הנגבי) ובבית החולים

נפתחה הדלת ולחדר פרצו כמה אנשים. שפניהם היו מכוסים בכובעי גרב. אבל בחשיכה המוחלטת ששררה בדירה לא ניתן היה לזהותם. גם אם פניהם היו גלויים.

הפורצים תקפו מייד את ברקאת באלות ובשרשרות. הם היכו גם את ואפה, שזעקה לעזרה, אך איש לא בא. היא נשכבה על המיטה וניסתה להתגונן ברגליה. אחד התוקפים היכה על רגליה בשרשרת. ברקאת ניסה להיחלץ לעזרתה, אך הם היו ארבעה או חמישה איש והתגברו עליו בקלות. למרות זאת הוא הצליח להשתחרר לכמה שניות, ואז הוא דקר את אחד מהם.

(המשך בעמוד 40)

אני נרדמתי ועל מה שקרה אחרי-כך שמעתי מברקאת. כמה דקות לפני ארבע כבה לפתע האור בדירה. המפסק הראשי נמצא בחדר-המדרגות של הבית, כך שכל אחד יכול לנתק אותו מבחוץ. עם כיבוי האורות נפתחה דלת הכניסה לדירה. לנכנסים היה מפתח מתאים.

חלום בלהות

מייד אחרי כן שמע ברקאת שמישהו מכניס מפתח לחור-המנעול בלדת הדרו. הוא שאל מי זה, אך במקום תשובה

עד לסוף המסיבה, בשעה אחת אחר חצות. רוב הנוכחים היו סטודנטים ערביים, והוא כימעט שלא דיבר עם אף אחד. אני, ברקאת, ואפה ושני חברים נוספים, נשארו לנקות אחרי סיום המסיבה. בשעה שתיים גמרנו והלכנו לדירה שלי ושל ברקאת, שבה אנחנו מתגוררים ביחד עם עוד שני סטודנטים יהודיים. בערך כרבע לארבע הלכו שני החברים שעזרו לנו לנקות. אני פניתי לחדרי לישון וברקאת נכנס לחדרו עם ואפה. למרות שדלת הדירה הייתה נעולה, נעלנו גם את דלתות החדרים. כך אנחנו מקפידים לעשות כבר במשך זמן רב. מאז קיבלנו מיכתבי אייום על חיינו.

החליטה להשהות מלימודים את כל החשודים. עד לסיום החקירה. הנפגע הקשה ביותר מהפוגרום הוא עטיפ עומרי (23) מכפר סנדלה, תלמיד השנה הרביעית במדעי הפיסיקה. שישן בחדר הסמוך לברקאת. הביריונים שפרצו לחדרו הותירו בו שני שברים בגולגולת וחבלות קשות בכתפיים. בגב ובפנים. בראשו נתפרו 22 תפרים. הוא אושפז למשך כמה ימים בבית-החולים כרמל בחיפה ושחרר לביתו.

בעת התקיפה שהתה בחדרו של ברקאת חברתו, ואפה אליאס (20), מכפר יאסיף, תלמידת השנה הראשונה בהנדסה. הפורץ עים לא פסחו גם עליה. היא הוכתה קשות בראשה וברגליה, שכוסו בסימנים כחולים מחבטות בשרשרת.

בטכניון לומדים 230 סטודנטים ערביים. ברקאת ועומרי לא נבחרו במיקרה כקור-בנות. ברקאת הוא יושב-ראש ועד-הסטודנטים הערביים בטכניון, ואילו עומרי הוא פעיל בחזית הסטודנטים הערביים בטכניון. שרובם ככולם משתייכים לרק"ח. בשל כך הם היו על הכוונת של אנשי הימין הקיצוני, שאינם כוחלים באלמות, על-פי מיטב המסורת הפאשיסטית. לא אחת הופנו אל ברקאת ועומרי איומים, ובעת האחרונה הם היו תחת חשש מתמיד לחייהם. וואפה התקפה, כנראה, מכיוון שהייתה יחד עם ברקאת. אך גם היא פעילה ברק"ח, וייתכן שהתוקפים ידעו זאת.

את דרכי הפעולה התווה צחי הנגבי, מנהיגו של אלי אדיר, בעת ההפגנה שהתקיימה באוניברסיטת-חיפה. "עכשיו אנחנו עדיין מדברים, אבל זו רק ההתחלה." אמר אז הנגבי, ההולך בעיקבות אמו, שמתנגדת להסכמי-השלום. "אם זה לא יספיק, אנחנו נשתמש גם במקלות. ואם יהיה צורך — לא נימנע גם מלקחת נשק לידים!"

השבוע עברו עושי-דברו של הנגבי לשלב המקלות. העיתוי לכך היתה מסיבה מזורזת, שערכו הסטודנטים הערבים בבית-הסטודנט בטכניון. במהלך המסיבה זו, שהתקיימה לרגל סיום הסימסטר, לא הושמעו כל נאומים או סימאום. אך גם בריקודים ובשירה היה די כדי לעורר את כעסם של הביריונים, הששים לקראת כל הזדמנות להפגנת שריריהם. כדי להשיב בית את שימתם של הערבים, נשלחה פלוגת הסער לתקוף.

על אשר התרחש סיפר עטיפ עומרי:

הגעתי למסיבה בשעה 10 בערב. בכניי סה ראיתי את גבריאל גוזלן, המוכר לי כפעיל בתנועת יש. הוא נעץ בי עיניים וניגש לטלפון-ציבורי שנמצא בסמוך. אחרי שטילפן הוא נכנס לאולם ונשא

זרת התנוחה שבה נמצא אדיר שרוע על הארץ, ליידי הלוספה שלו. בתמונה למעלה מימין נראה אחד הסטודנטים שנעצר בחשד להשתתפות בפוגרום. גבריאל גוזלן, מאחרי כתפו של צחי הנגבי.

שיחזור התקרית
בתמונה מימין מדגימים שני המשחזרים כיצד דקר ברקאת את אלי אדיר, מתוך הגנה-יעצמית. בתמונה משמאל חשוד